

Allò de Mre Velalta no t'agrada? A mi sí força. Jo crec que la
costum francesa és més lògica que la nostra. En fi, no cal va per tu agra-
dejar el pollastret. Dilluns 18-III-1940 49. (70)

Neveta meva ben estimada: Estic molt content amb tu!! Fixa't
que la meua Maria, m'ofega de cartetes. El divendres, carta, el di-
sabte també i ahir com a cosa extraordinària l'última teua del dia
15, l'escrita a llapis. Molt content. Jo potoer uns miqueta més gau-
dul. Des de divendres que no t'he dedicat uns moments. Manca de
ganes, no neveta meva. Sinó t'escric no es pot per això. Si tingués la
terra franquicia ho faria com a St. Gyprien que em va per a mi els mo-
ments més bons. Ara ja saps que malgrat no escrigui el meu pen-
sament, tot jo soc a tu. Ací acurrucats al treball, al Camp quan soc
agitats, en totahora el meu pensament és teu...

Be' ja ha passat el diumenge de discans.

Un diumenge ben mogut. Tot el mati feina ja que canviarem de barraca
Allí a la nova (estem en millors condicions) arregla totes les coses, i posa-
ho en ordre. Després, com que feia un bon dia amb un esplèndid Sol pri-
maveral, ben rentat jo que vi que treu el traje de persona i a passejar-
lo. Ben dinat com la gran majoria ens prenguerem una permissió.
I amb en M^{re} també elegantment vestit per entre el bosc arribarem
a St. Medard. A prendre el cafetó primer com dos burgesos. Després
com dos minyons entrarem a una pasticeria i fem les postres. I
més tard, cap allà a les tres per a rematar he' la festa en colàrem al
cinema. Què et sembla el teu home? No vaig entendre res i fon
ben dolent. El francès amb socell de llana no en pesca ni mica

Serien les sis quan després de donar el voltet tornàren al
Camp i pel mateix forat de sortida entràren satisfets de
l' hazaña. Tot deu surt pels forats. No donen permisions,
però estic segur que far la vista grossa ja que invadirem el
poble i al ball segons diuen nouis, dansaven els nostres. Qui
na illussió veure't ja com un home lliure!! Sentat en una
butaca com un marquès quan havien perdut la noció del que
és una cadira. Molt veneta nova i vaig pensar en tu. Espero
carta de la tia (quant triga!) ja si precisa quelcom. Si es li ha
i la cosa torna a estar morta, si que miraré de què vinguis, no lluny
men. Altir mateix, quatre hores ja podiem viure-les. Les hores del
diumenge entrant que farem festa. Són ben mal parats, per novell
tres. Eh, mucoseta nova? Veiam si avui rebo quelcom de la
tia sinó demà li faré una nova postal. Saps que podria ésser
que diumenge mengés a casa un francès? Aci hi ha un bon home
que s'ha posat a la testa que anem junt amb en Min el diumenge
chey lui. L'home demanarà autorització al Camp i segur que no
li neguen. Un dia de bon tiberi. El poble és Blancafort a uns set
quilòmetres d'ací i miratà aconseguir el permís pels dos dies de festa
malgrat que això ho poso ja en dubte ho conseguixi. Mai sigui
un dia, no? Cauviaren de panorama i segons diu ha parlat amb
els mestres del poble que saludarlu i xarrarem. Sempre es ho anar
fent amistats, no et sembla Maria nova?

M'alegra molt que les coses d'aquí marxin bé. Si pots

Toucheur l'allocució serà sempre ben vinguda i malgrat sigui po-
cà cosa podrem anar comptant nos d'alguna coseta que bona falta
ens fa. En quan a la roba d'Espanya aquesta tardarà encara. Primer
alli hauran de precisar qui la té, on para la fulana del Santos i serà
miracle que pugui recuperar-la. Jo a la tia no li he dit pas res
de això, ja t'ho deia en una carta. Si arriba ja la resolució la Ma-
me i després de tot tant o d'hora si s'ho val la pena ja vindrà
a mans nostres. De bona gana marxaria sense ella i que fos demà
matin. Estic convençut que la sortida d'aquí és l'única bona. Però
ni'agradaria aconseguir la llibertat de treball i en aquest cas si que
seria absurd anar a córrer mon; però desgraciadament una sortida
nosta lluny a treballar aquí no és lluny per allò. Molts vegades he
pensat com Frances no se li acut donar una amplia amnistia.

Si això vingés, potser si que indirectament els que volguéssim es-
tar aquí, al ésser pocs la quantitat, aconseguiríem el dret d'exilats
polítics com venia donant el abans. Però la cosa no està pas per
què el Caudillo donqui res. Res, remeta meso, que vingui avint l'a-
vis de sortida i el demés són trons.

Beí, vaig llegir la carta de la Canal. No penso pas escriu-
re a Paris en el sentit que em demanes. Després de tot si alguna
altra vegada et demana quelcom ja ho farem constar. Sento el fi-
nal de la Costa, però res, hi podem fer. Més, abstenent de dir res a
la Fia ja que prou feina hi ha en nosaltres. Resolguèrem el cas
de la Canal i ja està bé. Després que la tia allà sepur que
en lloc d'ésser qui diu la missa potser l'ajuda i gràcies.

Si a nosaltres fos rai, però res, hi poden fer. Quanta raó tenia el teu home, no quan t'apretava perquè resolguessis la cosa teua, i en el mateix sentit la meua ja que si en lleguis pogut penjar a la Nox mal este segur que a hora d'ara estaríem junts. En fi la cosa està feta i la llibertat i la glòria veuen i no cal desesperar-se.

Y és tot. Com que feig la carta a estones, aparent estar solit, molts cops, quan agafó de nou el fi/ ja no sé on, narejo. Altre, em balla pel cap que volia dir-te quelcom però per molt que barrino no hi caig. Solament si, una cosa no se'm oblidar mai: jo et vull com si fossis per a mi l'aire que respiro. Què seria de mi sense la perspectiva de la teua felicitat? Ara aquesta seguretat de tenir-te, d'haver de nou el teu amor em sostenen en aquest cautiveri. Si, neneta meua, vindran els dies feligors on sabrem com tantany far de les petites coses, un viure...

D'alcebi no m'he sabut res més.. Espero també carta seva, així com altre, però no sé que dimonis hi ha però le gent no escriu. Segun que demà-passat a l'escrini't et podré donar alguna bona notícia. Ha sentit pel aire però no acaba d'arribar mai.. De casa segur que haurà rebut la carta que esperes, no?

Molt m'alegrà que compartíssis tan bé el temps amb el petit Janó. M'agradaria conèixer-lo. Són simpàtics le mainade francesa, eh? Noel bre, quan et tindem un serà el que tu vulguis, però això si ja et guardaré, però hi de' estovar-lo, eh? Serà bo perquè els textos s'assemblen a les elles i les, elles són bones, eh que sí?

Apa, quapa meua. Uns petonets, ben macos del teu Pepe